

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI
№ 100 (2048).

ЧЕТВЕР, 21 серпня 1975 року

Ціна 2 коп.

П'ЯТИРІЧЦІ — УДАРНИЙ ФІНІШ!

СЬОГОДНІ, юний друже, ти заступаєш на одну зміну з твердим бажанням: і нинішнього дня по-ударному потрудитися на благо рідної Батьківщини. Бо триває у нас особлива робоча зміна — зміна вахти на честь XXV з'їзду КПРС. І стоїш ти, юнак чи юнка, за верстатом, або працюєш в полі, зводиш новобудови або замислюєшся над кресленням — дума твоя сьогодні про те, щоб вагомими показниками занести в Рапорт Ленінського комсомолу наступному з'їзду

нашої партії. День у день зростає напруга соціалістичного змагання, яке найповніше відображає суть економічної політики партії: дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами.

Вже через кілька днів після опублікування постанови ЦК КПРС про скликання чергового з'їзду партії десятки комсомольсько-молодіжних колективів області на комсомольських зборах з порядком денним: «XXV з'їздові КПРС — гідну зустріч!» виступили з ініціативою боротися за присвоєння їхнім колективам імені XXV з'їзду КПРС. Ініціаторами почину стали бригада формувальників ливарного цеху срілого чавуну заводу «Червона зірка» (бригадир О. Даценко, групкомсорт М. Запорожець), бригада верстатників головного заводу виробничого об'єднання «Дніпро-енергобудіндустрія» міста Світловодська (бригадир В. Лобасов, групкомсорт О. Степашко), колона станції Помічна Добровеличківського району (керівник В. Крохмаль, групкомсорт В. Барішников), бригада очисного забою ділянки № 2 шахти «Світлопольська» міста Олександрії, очолювана В. Лагодою, та багато інших.

Молоді ливарники з бригади Олександра Даценка заступили на передз'їздовську вахту під лозунгом «В сорокову річницю стахановського руху — бригадний рекорд!». В найближчий час хлопці зобов'язалися щозміни виконувати до двох норм і в такому темпі працювати до кінця п'ятирічки. На міцній основі зробили свої розрахунки ливарники. П'ятирічку їх бригада закінчила за три з половиною роки, а в ці дні середньозмінний нормовиріток доходить до двохсот процентів.

Одними з перших в області переглянули свої соціалістичні зобов'язання члени комсомольсько-молодіжної колони, очолюваної машиністом-інструктором В. Т. Крохмалем, з станції Помічна. Вони вирішили завершити п'ятирічку до дня виборів до Верховної Ради СРСР (15 червня), а по росту продуктивності праці до дня народження комсомолу вийти на рубіж 1976 року. З першим своїм завданням залізничники успішно справилися.

Хвиля злету соціалістичного змагання, яке розгорнулося ще за квітневим календарем, вилилося у бажання молодих хліборобів докласти всіх зусиль, щоб врожайним зробити кожен гектар. Ось як зрозуміли своє найважливіше завдання механізатори комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню цукрових буряків з колгоспу «Україна» Гайворонського району: вони зобов'язалися зібрати по 520 центнерів солодких коренів замість 500, як давали слово на початку року. Одночасно їхні друзі по спільній праці з Онуфріївського району — члени комсомольсько-молодіжної МТФ колгоспу «Дніпро», очолюваної комсомольцем Іваном Халаяком, поставили завдання збільшити до кінця року надой молока ще на 110 кілограмів.

Бюро обкому комсомолу схвалило ініціативу комсомольсько-молодіжних колективів області, які стали на правий фланг соціалістичного змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС. Цей захід став відправною віхою до розгортання масового, всеохоплюючого трудового суперництва на ударній вахті.

Комітети комсомолу в ці дні стали штабами організації і ведення соціалістичного змагання. Кіровоградський міськом ЛКСМУ ініціював ударну естафету «XXV з'їздові КПРС — гідну зустріч!». Вона стала своєрідним дітищем виконання рішень XXIV з'їзду партії і XVII з'їзду ВЛКСМ комсомольськими організаціями промисловості, будівництва, транспорту, сфери обслуговування, учбових закладів. З ініціативи заводу комсомолу Кіровоградського заводу тракторних гідротрансмісій комсомольсько-молодіжні колективи цього підприємства працюють нині під девізом «XXV з'їздові КПРС — 25 ударних декад!».

Розпочата в квітні дні трудова вахта, пильна підтримка комітетів посилення зусиль до організації трудового суперництва серед молодих трудівників. Гостро стоїть завдання зміцнення основних осередків виробництва — бригад. Адже те, що народжується в комсомольсько-молодіжній, стає надбанням всієї комсомольської організації.

На жаль, в області є комітети, які згорнули свої функції організаторів змагання одразу після прийняття зобов'язань. Так трапилось в Компаніївському районі. На високоякісному папері тут віддрукували умови соціалістичного змагання між молодими механізаторами, тваринниками. А від час живих забули підбивати регулярно підсумки роботи живих екіпажів. Формалізм у цих питаннях допускати також комітети комсомолу Олександрійського і Кіровоградського районів. В райкомах комсомолу немає ніякої спільної інформації про переможців чи підстаючи.

Рішучий бій формальному підходу до організації молоді на боротьбу за випуск надпланової продукції сьогодні повинні давати штаби і пости «Комсомольського прожектора», всі комсомольські активісти. І це вимога дня. Адже 1362 молодих виробничиків в області систематично не виконують змінних завдань, а значить — вносять мінуси до показників своїх колективів. Факт тривожний і означає, що комітети комсомолу не зуміли дійти до цих молодих людей в ідейно-виховній роботі.

Соціалістичне змагання юнаків і дівчат Кіровоградщини на передз'їздовській вахті проходить в час обміну комсомольських документів. Вся увага зараз має зосереджуватись на самій суті обміну — підвищенні трудової і суспільно-політичної активності кожного члена ВЛКСМ. Саме про це повинна йти нині мова на звітно-виборних зборах.

Відлік часу наближає нас до фінішу п'ятирічки. Сьогодні, залишаючи свої робочі місця, ви доповісте майстру чи бригадиру, що змінне завдання перевиконали. Такі рапорти увійшли в наше життя, стали невід'ємною моральною рисою продовжувачів стахановського руху. Бо, готуючи трудові дарунки з'їздові нашої партії, вкладаємо в них свою професійну майстерність, відданість справі партії, вогонь своїх комсомольських сердець.

П'ятиріччя — переможний фініш! XXV з'їзду КПРС — ударну працю, високу якість роботи, відмінне навчання!

КОМСОМЛЬЦІ І МОЛОДЬ КІРОВОГРАДЩИНИ, СТАВШИ НА УДАР- НУ ТРУДОВУ ВАХТУ НА ЧЕСТЬ XXV З'ІЗДУ КПРС, РОЗГОРНУЛИ БОЙО- ВЕ ЗМАГАННЯ ЗА ВИСОКУ ЯКІСТЬ ПРАЦІ, МАКСИМАЛЬНЕ ПЕРЕВИКО- НАННЯ ВСІХ ПЛАНІВ ЗАВЕРШАЛЬНОГО РОКУ І П'ЯТИРІЧКИ В ЦІЛОМУ, ЗА ПОЧЕСНЕ ПРАВО ПІДПИСАТИ РАПОРТ ЛЕНІНСЬКО- ГО КОМСОМОЛУ XXV З'ІЗДУ КПРС.

Комсомолка Ольга Діченко лише один рік працює пакувальницею на Олександрійській фабриці діаграмних паперів, та норма виробітку у неї не гірша, ніж у досвідчених робітниць. При нормі 200, вона за зміну вкладає не менше, ніж 270 заготовок. Виборюючи право підписати Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їздові КПРС, дівчина зобов'язалася річний план виконати за 10 місяців.
На фото: Ольга ДІЧЕНКО.

Фото Р. ГРАНОВСЬКОГО.

Комсомолец Володимир Галахов працює бульдозеристом на гранітному кар'єрі Новгородківського мішкокоопсбудоу. Готуючи свій трудовий дарунок XXV з'їздові КПРС, Володимир щозміни перевиконує виробничі завдання на 160 процентів.
На фото: В. ГАЛАХОВ.

Фото І. КОРЗУНА.

Всім! Всім! Всім!

ЮНАКИ ТА ДІВЧАТА КОЛГОСПУ «МАЯК» ЗНАМ'ЯНСЬКОГО РАЙОНУ МИНУЛОГО ВИХІДНОГО ДНЯ ОРГАНІЗУВАЛИ УДАРНИЙ КОМСОМЛЬСЬКИЙ НЕДІЛЬНИК ПО ЗАГОТІВЛІ КОРМІВ ДЛЯ ГРОМАДСЬКОГО ТВАРИНИЦТВА.

КЛИЧЕ ПРИКЛАД ІНІЦІАТОРІВ!

ЗАГОТІВЛЯ
КОРМІВ—
СПРАВА
МОЛОДИХ

ДІЙТИ ДО ПРАПОРА!

Звичайний напис на аркуші ватманського паперу відзначався діловою чіткістю, суворістю прямою. Почерк дуже нагадував почерки тих, кому було по 20 у незабутні двадцять, тридцять, сорокові роки...

«Увага! Комітет комсомолу і штаб «Комсомольського прожектора» оголошують день 17 серпня неділляком по заготівлі лукових трав на корми для тваринництва. Обов'язок комсомольців — взяти найактивнішу участь у ньому. З собою мати: граблі, вила, коси, серпи... Всі на неділляки Оргкомітет!».

О пів на восьму секретар первинної комсомольської організації колгоспу «Маяк»

Знам'янського району Анатолій Андріяшин уже був у конторі колгоспу. Незабаром підійшли зоотехнік Микола Пономаренко, трактористи Сергій Масловський, Анатолій Кодема, Микола Пономар...

Комсомольський ватажок дав розпорядження Василю Лабуну та Миколі Мозулевському:

— Йдете на ділянку. Встановіть цей прапор за 800 метрів від того місця, що ми визначили. Ото й буде нашою недільною нормою.

Тим часом полку прибувало. Підїхала автомашини з другого відділка. Тепло віталася з друзями Віктор Пономарчук, Павло Довженко, Віктор Кошовий, Олександр Галкін...

— По машинах! Першим на полі з'явився автомобіль загону Миколи Пономаренка.

Прапор велично пломенів на темнозеленому фоні хогодного різнотрав'я, щойно умилого важким сріблом роси.

Відразу ж і рубіж визначили: накосити не менше 5 тонн, тобто по 200 кілограмів на

кожного. Будь-що дійти до прапора!

І почалося. Перший крок... другий... третій...

Культрацівник Микола Козачок, доглядач худоби Віктор Пономарчук, шофер Микола Запінський, трактористи Сергій Масловський, Віктор Кошовий косять вправно. Іх комсомольський секретар Анатолій Андріяшин разом з молодим комуністом Станіславом Халаяком так само в шерензі косарів. А механік АТС Григорій Ніколаєв, шофер Микола Пономар, агрономи Володимир Гнєний, Леонід Турубара згрібають накосене, вантажать.

О пів на десяту перша машина рушила до села. А тим часом до ентузіастів неділляника підїгнав свого грузовика з високо заріштованими бортами Микола Козлітін.

— Не відставайте, хлопці... До прапора ще далеко.

І вогонь червоного полотнища розгоряється все ближче, ближче... Ось уже до нього десять кроків... п'ять... чотири... три... два... Нарешті, останній — переможний. Тут же (Закінчення на 2-й стор.).

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

В системі комсомольської політосвіти області йде підготовка до нового навчального року. У період обміну комсомольських документів комітети комсомолу повинні активізувати ідейно-виховну роботу, спрямувати її на розширення кругозору молоді, підвищення громадсько-політичної активності кожного молодого трудівника. Як у Новгородківському районі готуються до нового навчального року, як використовують досвід минулого?

ДЛЯ КОГО Ж
УРОК
ПОКАЗОВИЙ?

У МИНУЛОМУ навчальному році 20 гуртків комсомольської політосвіти району відвідувало близько 670 молодих колгоспників, робітників та службовців. Тож зрозуміло, що райком в першу чергу повинен роз'яснювати завдання обміну комсомольських документів у мережі комсомольської політосвіти. З цією метою виступив на семінарі пропагандистів Василь Мигуль, усіх гуртків пройшли уроки «Ти на подвиг кличеш, комсомольський квіток!». З ініціативи райкому в колгоспах «Жовтнева революція» та «Україна» проведені показові уроки, присвячені обміну. Слухачі гуртків, що діють у цих господарствах, запросили на уроки ветеранів комсомолу, старших колгоспників. В урочистій обстановці посилали трудівників розповідати, як створювали на селі комсомольські осередки, як піднімали колгоспи. Певно ж, такі бесіди виховують, дають насагу, примушують задуматись. Шкода лише, що на такому рівні уроки відбулись лише у двох гуртках. А їх в районі — двадцять! То для кого ж вони стали показовими, хто підхопив досвід?

Навряд чи можна вести мову про високий рівень навчання у гуртках, якщо врахувати, що в комсомольських організаціях колгоспів імені Димитрова та імені Леніна заняття проводились несвоєчасно, а пропагандистам доволі часто ледь-ледь вдавалось зібрати слухачів.

Зараз у райкомі готуються до початку нового навчального року в мережі комсомольської політосвіти. Вже складено список пропагандистів, визначено основні програми гуртків. Та до плану роботи гуртків райком комсомолу не вніс питань обміну комсомольських документів. Тут чекують рекомендацій. Тим часом у Новгородці є свої приклади цікавої ініціативи. Виступаючи на пленумі райкому комсомолу, Ф. М. Качанов,

пропагандист гуртка, що діє при районній лікарні, розповідав, як слухачі виконували практичні завдання — досліджували історію організацій, які носять ім'я Леніна в Новгородці. Віра Чорна, Тетяна Качанова, Ліда Герасченко — медсестри та санітарки, вивчали історію місцевого колгоспу, познайомилися з працею молодих хліборобів, поцікавились життям комсомольської організації. Вони пройнялись гордістю за славі діла комсомолу, відчули себе причетними до справ дружної працевитой колгоспної сім'ї. Таку форму роботи із комсомольцями варто було б рекомендувати (а на період обміну особливо) й іншим гурткам.

Не всі комсомольці району охоплені політичним навчанням: одні відвідують вечірні школи, інші — заочники в технікумах та інститутах. Але гуртки політосвіти є своєрідними осередками ідейно-виховної роботи серед усієї молоді. Тому пропагандист покликаний не лише передавати знання, а й вчити слухачів умінню переконувати інших. І дійсно, близько половини заступників комсомольських пропагандистів у районі самі пройшли школу комсомольської політосвіти. Та про те, щоб систематично використовувати кращих слухачів як політінформаторів, агітаторів тут іще не думають.

На жаль, лише деякі гуртки, наприклад, гурток комсомольської політосвіти районної лікарні, мають досвід роботи з молоддю, яка з тих чи інших причин не включена у систему політосвіти.

Відомо, що вузький кругозір та невміння цікаво проводити вільний час — головні причини порушень трудової дисципліни, громадського правопорядку. І від того, на якому рівні буде організовано навчання у мережі комсомольської політосвіти, які нові цікаві форми будуть використані у гуртках, залежить ефективність навчання. Проте, райком комсомолу чекає рекомендацій «згори», не наважуючись використати власний досвід.

Високий моральний гарт — це одна із заповує міцної дисципліни. Думается, що коли б комітети комсомолу колгоспів, інших установ вимогливіше, з більшою принциповістю проводили ідейно-виховну роботу серед молоді, а гуртківці, в свою чергу, активізували роботу з «негуртківцями», то і ті 12 молодих новгородківців, що за перше півріччя 1975 року отримали по 15 днів примусових робіт за пияцтво та хуліганство, провели б цей час набагато корисніше.

М. БІДЕНКО,
спецкор «Молодого комунара»
Новгородківський район.

На Кіровоградщині все ширшого розмаху набирає змагання молодих трудівників за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду КПРС. Ставши на ударну трудову вахту, високих результатів домоглися правофлангові у змаганні серед молодих майстрів машинного доїння. За сім місяців Ольга Козаченко з Несватківського відділку радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району, Надія Говорун з колгоспу імені Ульянова Голованівського району, Любов Швидюк з радгоспу «Мар'янівський» Маловисківського району, та Ольга Костюкевич із колгоспу «Дружба» Онуфріївського району перейшли 3000-кілограмовий рубіж. Як і раніше, попередю О. Козаченко, яка від кожної корови надоїла по 3192 кілограми молока.

ОЛЬГА перекопана, що високі надої під силу кожному. Необхідно лише наполегливо трудитися, ставити на кожен день певну мету.

Особливо я не уявляю свою роботу шаблоною, такою, що перетворюється у «виконання обов'язків», — розповідає доярка. — Результати не забаряться, коли постійним супутником у праці буде пошук.

І сама Ольга не зраджує цьому правилу. Щороку перевищує свої соціалістичні зобов'язання, добиваючись рекордних надоїв у змаганні серед молодих майстрів машинного доїння Кіровоградщини. Позаминулого року одержала від кожної корови по 4538 кілограмів молока, минулого — по 4621. А нині йде до нової висоти.

Що ж їй допомагає йти попереду?

По-перше, використання передового досвіду. Сама вона віддає чимало вільного часу навчанню. Набуті знання застосовує на практиці. Намагаючись від групи корів надоїти якнайбільше молока, враховує, якій корові і скільки потрібно дати певних кормів. Годівлю проводять кормачі, але Ольга в цей час майже завжди в корівнику.

У літній час на нашій фермі раціонально використовують дешеві зелені корми, що сприяє значному збільшенню валових надоїв молока. Рух за зниження собівартості продукції розпочався минулого року. Тоді на відділкових зборах тваринників Ольга Козаченко запропонувала використовувати снопця для згодовування тварин дешевої зеленої маси. Це дало позитивні наслідки: збільшилися надої, центнер молока став дешевшим. І, що важливо, кормачі мали змогу зекономити певну кількість концентратів. Нині, коли із заготівлею кормів виникають деякі утруднення, використання минулорічного досвіду має особливе значення. Турбуються ком-

НА ПРИЗ «МК» «ПЕРШІЙ
ЧОТИРИТисячНИЦІ
КІРОВОГРАДЩИНИ»

По-стахановському працюють і О. Юхменко, з Новоархангельського району, О. Матяшова та С. Гривачевська з Маловисківського, Г. Поклад з Долинського, В. Славєтинська з Новоукраїнського районів та Віра Хомуток з обласної сільськогосподарської дослідної станції. Днями вони теж рапортуватимуть про подолання 3000 кілограмового рубежу.

Про те, як молода доярка виконує своє завдання, про її досвід роботи йдеться в розповіді завідувачої фермою Олександрівського району Іванівни КОНОНЕНКО.

ПО-СТАХАНОВСЬКИ

сомольці, молодь відділку при заготівлі кормів і зараз, проводять недільники. Ольга Козаченко і серед тих, хто перевищує норми лід час косовиці грав.

Два роки підряд О. Козаченко утримує випел «Молодого комунара». Нам приємно, що їй знову вручено цю почесну нагороду в дні ювілею рекорду Олексія Стаханова. Бо ж вона дійс-

но працює по-стахановськи — не боїться висоти, завжди намагається досягти вершин майстерності, найвищої продуктивності праці.

О. КОНОНЕНКО, завідувача фермою Несватківського відділку радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району.

На фото: О. КОЗАЧЕНКО показує приз «Перший чотиритисячник Кіровоградщини» молодій подрузі Іванівні КОНОНЕНКО.

На трибуну звітно-виборних

ПРО ЩО ЗАБУВ
КОМІТЕТ

Новий групкомсорт тракторної бригади № 1 колгоспу імені Фрунзе Олександр Бобриш не міг заспокоїтись. На звітно-виборних зборах багато говорили про відповідальність кожного за доручену справу. Та до Федора Ключника не дійшло. Сунув сьогодні руку до мотора його трактора, а там мереживо павутиння. Що вже про роботу говорити...

— Ніщо не діє на хлопця, — бідкається Олександр. — Він у нас недавно, після закінчення курсів трактористів, але нерви добре вже встиг погосувати. То працює так, аби з рук, а то й зовсім не з'являється. Кожного разу на комсомольських зборах тільки про це і говоримо. Як тільки збори, так: «Федір Ключник, Федір Ключник...».

Секретар комсомольської організації стонує плечима:

— Я тільки недавно довідався про це. Федір — людина нова.

Так, їх небагато. Говорять в основному про Василя Крикуна і Федора Ключника. Як про зятих порушників. Але всі

розмови зводилися до одного: «Як тобі не соромно, ти ж комсомолец». Викликати ж хлопця на відверту розмову, дати їм посильні цікаві комсомольські доручення, допомогти порадою, затоваришувати по-шефськи з ними ніхто не здогадався. У вересні відбудуться загальні звітно-виборні збори комсомольської організації колгоспу. Члени комітету мають детально проаналізувати роботу за звітний період, ділова розмова йтиме і про комсомольські доручення. Як же їх виконували? Галина Шаповалова, наприклад, з жовтня минулого року відповідає за шефські зв'язки з школою. Та за цей час проведено лише два-три вечори з учнями. І справа не в тому, що дівчина не хоче цим займатися.

— Я скаржилась, що не знаю з чого почати, адже це для мене нова справа. На засіданні комітету комсомолу, коли я поставила це питання, сказали: подумай. От і думаю...

Розпитую секретаря комсомольської організації про роботу комітету під час польових

робіт, в жнива. Добре працював штаб «Комсомольського прожектора», який став помічником групи народного контролю. В його «промені» потрапляли не лише комсомольці.

Та не викликала ні у кого критичної оцінки система підбиття підсумків соціалістичного змагання. Один раз на місяць Зіна Саранин, відповідальна за виробничий сектор, брала в бухгалтерії загальні показники, виписувала з них результати роботи молодих колгоспників. Отак і визначалася «переможці» і «переможені».

На комсомольських зборах, засіданнях комітету часто розглядалось питання підготовки до обміну комсомольських документів. Та й тут найчастіше говорили тільки про те, що треба вчасно сфотографуватися. Індивідуальні співбесіди проводилися з порушниками дисципліни в тому ж плані: «Ти ж комсомолец...». А на «благополучних» взагалі часу не витрачали. Тому й трапилось так, що багато питань з плану роботи вирішувались формально, без вчасного аналізу конкретних ситуацій.

Констатуючи успіхи, досягнуті за звітний період, думається, поза увагою не залишать і недоліки, про які говорилось вище.

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комунара»
Компаніївський район.

ДІЙТИ
ДО
ПРАПОРА!

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

біля двох останніх навантажених автомобілів провели чергові комсомольські збори. Відкриті. Вели розмову про те, як ще краще зміцнити комсомольську сім'ю, підвищити трудову дисципліну, активність. З радістю сприйняли повідомлення: на останній день серпня намічається поїздка до міста Умані, у знамениту Софіяку.

Валентина Романова поспішає зробити останній знімок на згадку. Зараз вона разом з Любою Матвеевою частуватиме хлопців смачною юшкою.

Повернулися в село. Прапор переможно майорів на веселому вітрі. Чули матері і батьки хвилюючу пісню «І за

того хлопця». І немовби війнула їм в порізбені зморшками обличчя їх комсомольська юність, одягнута у військові шинелі й ватянки...

Коли молоді ще залюбки трудилися біля силосних ям, старші читали спеціальний випуск «Блискавки».

«Увага! На недільнику в заготівлі кормів взяли участь понад 60 чоловік. З них — 26 комсомольців».

Лише комсомольцями заготовлено більше 8 тонн зеленої маси при плані 5.

Партійний комітет, правління колгоспу, комітет комсомолу, штаб «Комсомольського прожектора» висловлюють подяку всім, хто взяв участь у недільнику...».

Боротьба за сити зимівлю для громадської худоби, триває. Молодь тут — на правому фланзі...

А. КУЙБІДА,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара»
Знам'янський район.

СОНЦЕ ще посилав на землю гарячі промені, ще весело і безтурботно іде дече птаство. Літо в розпалі. Та вже племелюють на клумбах яскраві жоржини — промовисті свідки початку осені. Вересень не за горами. Діти повертаються з таборів і все частіше заглядають до своїх новеньких портфелів: то підручник ювний покладуть, то зошит чи ручку. Готуються до зустрічі з школою. А школа? Вона теж чекає їх, загорілих, веселих, трішечки старших. Її коридори та класи, що пахнуть свіжою фарбою, вже збудувалися за дзвінками дитячими голосами. Адже цілісний рік тут порядкувалися дорослі — мили, фарбували, словом, піклувалися про підготовку до нового навчального року. І дорослі ці — не лише вчителі, а й шкільні шефи: комсомольські організації підприємств, колгоспів.

Незамержинний той факт, що саме комсомольці повинні бути найактивнішими помічниками школи, тим більше, коли мова йде про період підготовки до нового навчального року. Цьому періоду відводиться особливе місце в русі «Комсомол — сільській школі», йому ж був присвячений і Всесоюзний ударний комсомольсько-молодіжний двомісячник.

В Новоміргородському райкомі комсомолу майже півроку підшукували людину на посаду завідувача відділом шкіл.

Нарешті, відділ очолила Катерина Гамова. Працює чотири місяці. Строк чималий. Хоч Катерина й каже: «Я тут недавно...».

Поки що Гамова займається організацією літнього відпочинку школярів, комплектує кадри піонервожатих. Питанням шефства комсомольських організацій над сільськими школами ще не займалася. А райком комсомолу?

Анатолій Кирилович Невмийтій; — Очолую Новоміргородський районний відділ народної освіти третій рік. Відверто кажучи, відчутної допомоги комсомольців нашим школам ще не видно. Може комсомольцям немає до чого докласти рук в школах району?

П'ятий рік будують в Новоміргородській СШ № 1 спортивний зал. Школярі

«Сільгосптехніки». А що з того? Вони не допомогли нам навіть спортивний майданчик обладнати. Без їхньої допомоги нам цю справу не осилити.

Валентина Савіцька, заступник секретаря комсомольської організації «Сільгосптехніки» легковажно виправдовується:

— Знаєте, я тут лише рік працюю, ще всього добре не знаю. Ми взагалі хочемо їм допомогти, але завжди часу не вистає.

Валентина ще довго «обгрунтовувала» упушення специфіку роботи, плінністю кадрів, невеликою чисельністю комсомольської організації. При цьому навіть не зауважила, як планують виправляти становище: звичайнісінька байдужість до важливої справи. Та сама байдужість, що опанувала комітет комсомолу колгоспу імені Леніна. Тут і не знають, що в Капітанівській середній школі, де з першого вересня вводиться виробниче навчання, досі не обладнано кабінет авто-справи. В Коробинській середній школі така ж історія з кабінетом механізації сільського господарства. Поза увагою комсомольців села Тишківки залишилось будівництво нової восьмирічної школи, яку споруджують ось уже четвертий рік... Марія Михайлівна Галета, дирек-

тор цієї восьмирічки, як і директор Капітанівської восьмирічки, сподіваються, що комсомольці господарств все ж потурбуються про школи зараз, в цей найвідповідальніший період підготовки до першого дзвінка.

Нешодавно в Новоміргороді відбулось чергове засідання виконкому районної Ради депутатів трудящих, на якому розглядалось питання про підготовку шкіл району до нового навчального року в світлі завдань ХХІV з'їзду КПРС. Завідувач районної А. К. Невмийтій детально охарактеризував стан готовності шкіл району, назвав неадекватні колективи, які приділяють цьому питанню належну увагу. Серед них — колектив Новоміргородської середньої школи № 2, школи-інтернату імені Ю. Гагаріна, Інститутської восьмирічної школи та інші. Були перераховані й недоліки: не завершено капітальний ремонт Капітанівської восьмирічної школи, ремонт опалення в Освітній восьмирічці. Ішла мова й про відсутність необхідних кабінетів в Капітанівській та Коробинській середніх школах. Постає питання: чому про це засідання райвиконком завідувача відділом шкіл райкомом комсомолу Катерина Гамова дедалася вже після його закінчення?

Зовсім мало часу залишилось до того дня, коли школи заповняться розмаїттям барв та дзвінокологосном щбетом її малих господарів. З сумом дивлячись на недобудований спортивний зал, або на не обладнаний кабінет, дітлахи навряд чи поцікавляться, скільки працює на своїй посаді Валентина Савіцька чи Катерина Гамова. Тож сподіваємось, що комсомольці Новоміргородського району задумаются над цим і не залишатимуть поза увагою свою підростаючу зміну.

Н. ПАСТУШЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Новоміргородський район.

Комсомол—сільській школі

ЗВИЧАЙНА БАЙДУЖІСТЬ

жартують: «Не будівництво росте на наших очах, а ми на його...». Сумний жарт. Та ще сумніше стає, коли спостерігаєш байдужість комсомольців міста до справ на будові.

Тим часом Катерина Гамова твердить: — Кожна школа в районі має своїх шефів.

Директор Капітанівської восьмирічної школи Василь Гаврилович Лакосник:

— Наші шефи — комсомольська організація Капітанівського райоб'єднання

техніку. Тому в бібліотеці багато технічних видань. Донька Ольга займалася вивченням іноземних мов, як і батько. В домашній бібліотеці багато словників, підручників для вивчення мов. Знаменним є те, що діти В. О. Сухомлинського, ставши дорослими, здійснили свої мрії. Ольга Василівна закінчила факультет іноземних мов, а Сергій Васильович працює в конструкторському бюро. Передавши велику частину книг до музею батька, діти постійно поповнюють свої бібліотеки.

Коли Сухомлинський очолював школу, він завжди знаходив час порозмовляти з учнями різних класів. Щонеділі видавав з власної бібліотеки книги для школярів. Це була

ІСТИНА ПЕДАГОГІЧНОЇ ВІРИ

● КНИГА В ЖИТТІ
В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО

велика нагорода його вихованцям. Традиція збереглася й понині. На класних зборах учні виділяють своїх товаришів, які здобули право користуватися бібліотекою вчителя протягом місяця.

В. О. Сухомлинський любив багато разів перечитувати одну й ту саму цікаву книгу. Цьому він вчив і своїх учнів. «Я побачив», — пише В. О. Сухомлинський, — що підлітків потрібно вчити читати».

І з учителями Василь Олександрович часто відав про це розмову. Він вважав, що вчителя повинно бути багато різноманітних творів. Якось одна з відвідувачок музею, побачивши книгу про землеробство на полиці бібліотеки Сухомлинського, здивувалася, маючи, для чого вона йому. Довелось розповісти нашій гості, що тут, де нині шкільне містечко, був пустир. Потрібно було віддати багато людських знань і праці, щоб на цьому острові вирости білоруські ялини і берези, фруктові дерева і виноградник, різноманітні квіти. Тера тут можна побачити, як цвітуть кактуси і найніжніші троянди. Зелесі класи і алеї, шкільна

паліса і теплиця — все це Павлівська школа. Безумовно, щоб вести таке господарство, потрібно було навчатися й самому В. О. Сухомлинському. Він вчився сам і вчив інших.

Коли переглядаєш книги з бібліотеки Сухомлинських, відчуваєш, що тут вони були не просто заради прикраси інтер'єра: «Це могутня зброя, без якої я був би ніким або косноязычним, а не міг би сказати юному серцю і трішки того, що йому потрібно сказати і що я кажу».

Особливе місце в книжкових фондах мають праці В. І. Леніна, К. Маркса і Ф. Енгельса, педагогічні видання К. Д. Ушинського, І. Г. Песталотці, а також Н. К. Крупської, А. С. Макаренка і сучасних вчених-педагогів.

В. О. Сухомлинський встигав читати всі новини літератури, слідкував за політичними подіями. Дуже часто вченого можна було зустріти в учительській з газетною вирізкою в руках. Кожному він пропонував щось почитати, з захопленням слухав те, що цікаво було для нього.

В бібліотеці важливе місце займають журнали і газети. Він зберігав багато педагогічних видань з 1950 року. В окремій шафі товсті акуратно підклеєні папки з вирізками за тематикою: «Духовні ідеали молодого покоління», «Розумове виховання», «Майбутнє села», «Дисципліна учнів», «Моральне обличчя радянської людини», «Медицина педагогіка», «Сердце молоді люди» і т. д. Таких тек близько ста.

Василь Олександрович турбувався не тільки про власну бібліотеку, але й про шкільну, допомагав укомплектовувати їх для вчителів.

Коли В. О. Сухомлинський прийшов працювати в 1948 році в Павлівську середню школу, то в шкільній бібліотеці налічувалось близько 300 книг. А нині в ній десять тисяч примірників.

Ось як про це пише вчителька початкових класів М. М. Верховніна у своїх згадках про Сухомлинського:

«Василь Олександрович постійно вимагав від нас підвищувати свої теоретичні і методичні знання, він слідкував за педагогічними новинами в пресі, допомагав укомплектувати особисті бібліотеки. Буваючи у великих містах, Василь Олександрович сам закупляв методичну літературу і привозив її для нас...»

Школа — це, передусім, книга. Коли побуваєш у Павлівці в музеї В. О. Сухомлинського, ще і ще переконуєшся в цьому. Адже для самого вченого однією з істин педагогічної віри, як він писав, була віра у виховну роль книги...

М. ЛИТВИНЕНКО,
директор меморіально-педагогічного музею В. О. Сухомлинського.

с. Павлівка,
Кіровоградської області.

ТРЕТІЙ ТРУДОВИЙ

ДРУЖБА, ЗДОБУТА В ПРАЦІ

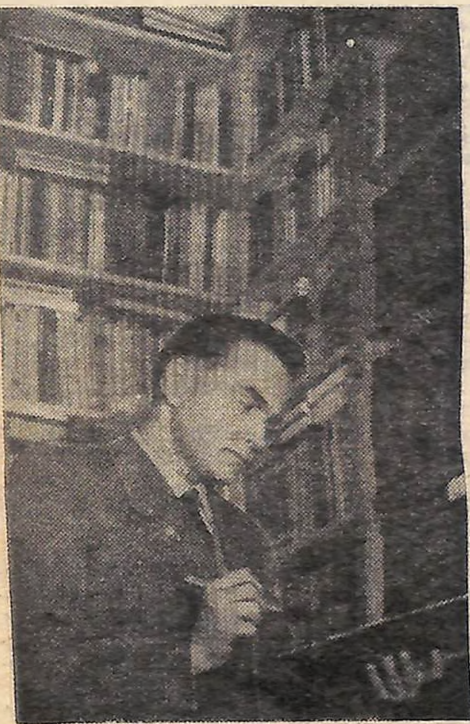
Цього літа до нас, в колгосп «Зоря комунізму» на будівництво свинарника прибув студентський будівельний загін Кіровоградського машинобудівного технікуму «Дружний-75».

За короткий час хлопці зуміли довести, що вони справді гідні носити високе звання бійців студентського будівельного.

Члени загону встигають і на будівництві свинарника працювати і на других справах колгоспникам допомогати. Помічниками хліборобів стали вони на заготовці кормів для тварин. Добрим словом будуть згадувати будівельники і сільські школярі: студенти відремонтували спортивний зал в Інгуло-Кам'янській середній школі.

Подружилися майбутні машинобудівники і з сільською молоддю. Спільними силами організували для жителів села кілька цікавих вечорів відпочинку.

І. САВЧЕНКО,
наш громадський кореспондент.
село Інгуло-Кам'янка
Новгородківського району.

КОЛИ заходиш в музей В. О. Сухомлинського, що в Павлівці, дивишся і вражає, передусім, величезна кількість книг. Його квартира схожа на бібліотеку. Тут нічого немає зайвого. Крісла, журнальний столик, телефон, телевізор, шафа з книгами, які написав сам учений-педагог. На полицях — видання різноманітних енциклопедій, починаючи від української і т. д. Вище — до стелі розкладено десятитомне видання «Всемирной истории», вибрані твори видатних драматургів різних країн.

Багато місця в бібліотеці відведено методичній та художній літературі. Тут, як ніде, відчуваєш безмежну любов В. О. Сухомлинського до книги. Цьому вчив він дітей. Адже недарма серед традиційних шкільних свят Першого хліба, Казки, Квітів особливе місце займає Свято Книги.

Поважали й цінували книги і в сім'ї Сухомлинських. Ганна Іванівна Сухомлинська викладала в школі російську мову та літературу. Вона збирала твори з російської та української літератури. Син, Сергій, захоплювався моделюванням, любив

НЕВМИРУЩЕ СЛОВО

● МУЗЕЮ-ЗАПОВІДНИКУ «МОГИЛА Т. Г. ШЕВЧЕНКА» — 50 РОКІВ

Це буде 20 серпня 1925 року. Сам у цей день Руха Народних Кофсарів Української РСР ухвалила рішення оголосити могилу Т. Г. Шевченка — великого народного поета, художника, мислителя, революційного демократа — державним заповідником. Трудящі нашої республіки з радістю зустріли це рішення. Воно якнайкраще виражало їхнє почуття до усталеного поета.

І от музею заповіднику «Могила Т. Г. Шевченка» минає 50 років.

Теплоходами, машинами, автобусами приїждять до могили на високому березі Дніпра робітники, колгоспники, вчені, студенти, школярі з усіх кінців країни, а також туристи з-за кордону, щоб вклонитися, віддати данину поваги і любові великому Кобзареві. Тільки в минулому році музею та могилу поета відвідало понад 200 тисяч шанувальників його безсмертного таланту. І потім екскурсанти постійно протікають.

Уже в цьому році у музеї та на могилі побували представники май-

же всіх братніх союзних і автономних республік Радянського Союзу, робітники з Польщі, спеціалісти з Болгарії, студенти В'єтнаму, Гвінеї, Сенегалу, туристи з Англії, Канади, США та багатьох інших країн світу.

Окресла і гордість заповідника — літературно-меморіальний музей. У ньому десять просторих залів, де зібрано понад дві тисячі експонатів. Вони розповідають про життя і творчий шлях поета — співака дружби і єднання народів. Серед експонатів численні видання творів великого Кобзаря, його скульптури, картини, малюнки.

Відразу ж після вивчення апарату з рідної землі музей-заповідник було відбудовано. Його територія сягає нині 18 гектарів. У заповіднику з'явилось чимало прекрасних споруд, зокрема, для приїжджаних і туристів. Є чудовий готель «Тарасова гора», відкрито кафе.

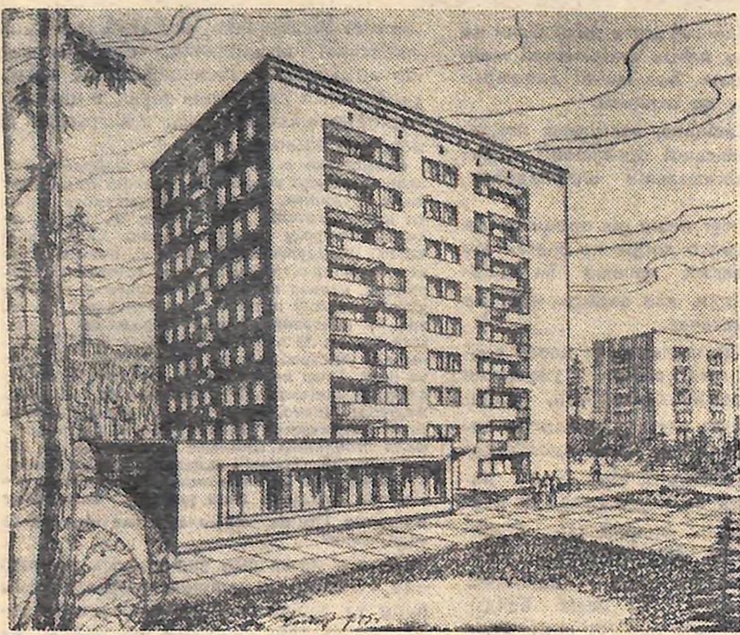
С. РОЩАХІВСЬКИЙ,
(РАТАУ).

У Дерезькій середній школі Онуфріївського району вже кілька років діє музей Дніпровської переправи, в якому зібрані цікаві експонати. Привертають увагу стелі «Золоті Зірки Дніпра», «Початок визволення Правобережної України», «Герої, подвиги, долі» та ін. Учні часто запрошують до школи учасників переправи через Славутич, їх рідних.

На фото: колишній фронтовик, директор Дерезької середньої школи А. М. ЖМАК з групою школярів у музеї.

Фото В. ГУДЗЕНКА.

ВСЕ КРАСИВИШІЙ СТАЄ КІРОВОГРАД, ЗА КРЕСЛЕННЯМИ АРХІТЕКТОРІВ ВИРОСТАЮТЬ НОВІ БУДИНКИ-КРАСЕНІ.

НА МАЛЮНКУ: ЗАГАЛЬНИЙ ВИГЛЯД ДЕВ'ЯТИПОВЕРХОВОГО РОБІТНИЧОГО ГУРТОЖИТКУ НА 406 МІСЦЬ, КОТРИЙ БУДУЄТЬСЯ НА ПРОСПЕКТІ «ПРАВДЫ».

Малюнок А. СИДОРЕНКА.

Джим Джонс і Боббі Райн, десятирічні школярі, були пограбовані серед дня у самому центрі Брукліна на багатолінійній Фултонстріт. Вони не покликали нікого на допомогу, пам'ятаючи батьківську заповідь: «Якщо тебе зупинив грабіжник, віддай йому те, що він вимагає».

На очах у численних перехожих п'ятнадцятирічний Кен Джордан і

чемпіона у великій вазі.

В якусь мить, глянувши на справу своїх рук, Кен Джордан і Білл Шервін полишили думку про викуп. Підштовхуючи свої жертви ножем, вони наклали їм йти геть...

Статистика зазначає гігантський ріст злочинності у США за останні 45 років (до цього облік взагалі не вівся). Вважають, що

серйозні дебати про необхідність патрулювання навколо шкіл. В Чикаго, де було зафіксовано 1300 нападів на педагогів, асигновано 3 мільйона доларів на охорону в школах, але лише після того, як учень застрелив директора. Управління школами Нью-Йорка планує використати на організацію охорони 10 мільйонів доларів. Крім професійних детективів, використовуватиметься спеціальне обладнання, включаючи сховані телекамери, а учителі одержать кишенькові сигналізатори тривоги...

В цей час американці турбують питання: де починається некерівність підлітка, в чому коріння жорстокості? Соціологи вбачають його в економічній кризі і пропаганді насильства в кіно-і телепрограмах, поліцейські і юристи звинувачують неефективну правову систему.

А поки що... «Нью-Йорк таймс мегезін» повідомляє про двох підлітків, які скинули з даху жінку, про двох дівчаток, які втопили у ванні з окропом 74-літнього старика, про хлопчика, який спалив дві синагоги і т. ін. «Таке враження», пише журнал, — немов наше суспільство зуміло вивести новий генетичний тип — дитину-вбивцю, яка не відчуває ніякого каяття».

Визнання американської преси досить об'єктивні. Що ж стосується різних теоретичних досліджень, то, як казав американський філософ Емерсон, з усіх теорій про хвороби хороша лише та, яка пропонує ліки. А її, судячи з усього, сьогодні в США немає. Є лише колишня невинуватеність — що робити, коли одного чудового дня кишенькові сигналізатори тривоги спрацюють одночасно в усіх школах Америки?

В. КЮЧАР'ЯНИЧ.
АПН.

ЗВІДКИ ЖОРСТОКІСТЬ?

«Якщо ви запитаете сьогодні молодого юнака: чи знає він, що вбивати — гріх, то вас перелякають: а що таке «гріх»?»

(Джон Кіллекі, офіцер поліції Чикаго).

Білл Шервін, пограбований хлопчиком ножем, поклали їх з собою. Ніхто не зважився їм перешкодити...

Через деякий час Боббі Райн повідомив по телефону батьків, що він і Джим викрадені членами банди «Томагавк». Вимагають викуп дві тисячі доларів. Батьки звернулися у поліцію. А в цей час в одному з незаселених будинків події розвивалися мов за сценарієм садистського фільму. Роздягненого Джима Джонса, міцно прив'язаного до поручнів на сходах, Кен Джордан і Білл Шервін катували. В «антрактах» підносили другу жертву — Боббі — до вікна і тримали його над пустою, роблячи вигляд, що збираються кинути вниз... Вони так понівечили хлопчиків, що пізніше бувалий поліцейський офіцер сказав: «Мені не доводилося бачити нічого подібного навіть у матчі боксерів на звання

минулий, 1974 рік був рекордним: кількість серйозних злочинів збільшилась на 17 процентів. Значна частина найбільш жорстоких, іноді безглузвих — здійснюється підлітками. За словами Джона Кіллекі, офіцера поліції з Чикаго, найбільша група порушників законів в його місті — молодь у віці від 15 до 25 років. На другому місці — тінейджери від 10 до 15 років.

Хвиля жорстокості переполюнула американські школи. За даними журналу «Ю. С. Ньюс енд Уорлд ріпорт», кількість злочинів у школах збільшилась у 1971 роком на 59 процентів. Минулого року в школах США було здійснено близько 190 тисяч серйозних нападів, 11 160 пограбувань із зброєю, більше 8,5 тисячі зґвалтувань. Причому лише про один випадок з 20-ти дізнавалась поліція.

В Детройті на початку року розгорнулись

ЗАПРОШУЄ «ОРБІТА»

В цьому році гостями болгарського бюро молодіжного туризму «Орбіта» будуть більше п'ятдесяти тисяч юнаків і дівчат з СРСР, Угорщини, НДР, Польщі, Румунії, Чехословаччини і Югославії. В програмі туристів — відвідання Міжнародного молодіжного центру імені Георгія Димитрова на узбережжі Чорного моря (курорт Приморско), мандрівка по країні. Молоді соціалістичних країн ознайомляться з історичними місцями, пов'язаними з революційним минулим Болгарії, з пам'ятниками культури, побудовами, з трудовими буднями країни, з національними звичками і традиціями болгарського народу.

Продовжується обмін молодіжними групами між містами-побратимами соціалістичних країн. В Болгарії за рік побувають п'ятсот молодих передовиків праці, відмінників навчання і активістів комсомольських організацій з СРСР, Угорщини і Польщі.

Туристський рік цікавий також екскурсіями до столиць соціалістичних країн, організаціями Всесвітньої Федерацією демократичної молоді. Її зустрічі проходять під девізом «30 років з дня Перемоги над фашистською Німеччиною».

«СОФІЯ-ПРЕС» — АПН.

СК (Луцьк) — „ЗІРКА“ — 1:1

Не дуже врожайним на голи був минулий, третій тур чемпіонату країни з футболу серед команд майстрів класу «А» другої ліги — у шостій українській зоні їх забито вісім, а пропущено чотири. Це свідчення того, що в другому колі команди набрали певної спортивної форми, і матчі проводять з безперечною відповідальністю і ретельністю. Тому кожна гра проходить напружено. Про це свідчать і змагання двадцять другого ігрового дня, які відбулися 19 серпня. Кіровоградська «Зірка» зустрічалася в Луцьку з місцевим спортивним клубом. Перший поєдинок цих колективів закінчився внічию — 0:0.

Гра була б цікавою, якби цюмо не перешкодив дощ. І все ж господарям поля вдалося у першому таймі оволодіти воротами гостей. Після відпочинку наші земляки створили багато небезпечних моментів біля воріт свого суперника. Але удари були то не сильні, то неточні. Матч закінчувався. І раптом за порушення правил у ворота представників Волині був призначений пенальті. М'яч після потужного удару опинився в сітці. Це була нічия, яку прийнято називати боювою. Кіровоградці набрали 23 очка із 40 і знаходяться у провідній п'ятірці своєї зони.

Завтра, 22 серпня, «Зірка» у Запоріжжі проведе повторний матч однієї четвертої розіграшу Кубка України з місцевою командою першої ліги «Металургом». У першій зустрічі сильнішими були кіровоградці — 3:2.

Експедиція „Слава“

У ПЕРШІ дні жовтня 1943 92-а гвардійська стрілецька дивізія, форсувавши Дніпро, закріпилася на його правому березі. Гітлерівське командування підтягувало сюди свої резерви і посилало їх в контратаки, намагаючись скинути наші частини у річку. 16 жовтня гвардії лейтенанта Володимира Дишинського викликав до себе командир полку.

— Необхідно за будь-яку ціну розвідати оборону в районі висоти 16,2 і захопити «язанка».

— Не вперше, товаришу полковник.

— Треба зробити справу не тільки точно, але й швидко — завтра наступ.

Оборона німців у районі, куди йшов лейтенант, не була замкненою, оскільки ті поспішно проводили перегрупування своїх частин. Цією обставиною і вирішив скористатися Дишинський. Під прикриттям темної осінньої ночі він з групою розвідників перебрався через передній край. Невдовзі до нього вітер доніс пахощі смаженого м'яса. «Кухня гітлерівців десь поблизу», — майнуло в голові у розвідника.

Чекати довелося довго. Вечера у німців давно закінчилась, і нікого з обслуги поблизу не було видно. Володимир вже думав, чи не пошукати «ясиця» в іншому місці, коли поруч почувся тріск мотоцикла. А незабаром із темряви випірнула фігура мотоцикліста. Не включаючи світла, гітлерівець зупинився біля кухні і заходився розпачувати ящики з харчами. Німець, звичайно, не чекав зустрічі з радянськими розвідниками і, коли на нього були спрямовані два автомати, він повільно, ще не розуміючи, що відбувається, підняв руки.

«НИСЛИВЕЦЬ»

ВИХОДИТЬ НА ВИСОТУ

Полоненням виявився ординарний командир взводу 114-го гренадерського мотострілецького полку.

Стеміло ще більше. У Володимира виникла смілива думка — проскочити оборону ворога на мотоциклі. Це значно прискорить одержання важливих розвідувальних даних. Лейтенант наказав сержанту Ангелову зібрати розвідників і попертися в полі, а сам почав готуватися в небезпечну дорогу. Він дивився з полоненого плащ-палатку і накинута її на себе. Владимир помахом руки показав фашисту, щоб той сів за кермо мотоцикла. Для переконаності поклав руку на пши.

— Яволь, яволь, — погоджувався німець.

Дишинський розпорядився їхати до передової. Тоніом, що виключав заперечення, він сказав гітлерівському гренадеру, що при зустрічі з патрулем він повинен тільки назвати паролі і, не вступаючи у розмову, їхати далі. Незабаром почався боєвий позицій німців — передній край їхньої оборони. Лейтенанту було відомо, що оборона гітлерівців зайнята на півдільниці тільки напередодні ввечері, і вважав, чи вони встигли замінити дорогу.

Із темряви появився ледь помітний силует і почувся вибух:

— Хальт!

Особливо не цілячись, Дишинський дав чергу із автомата і крикнув мотоциклісту:

— Шнелль!

Той дав повний газ. Через хвилину-другу Володимир вже наближався до розташування свого полку, з якого кілька годин тому пішов у нічний пошук. Командир полку відразу ж доповів телефоном командув про результати розвідки, а полоненого під конвоем відправив у штаб дивізії.

Володя Дишинський не довів до світлого дня Перемоги. Його життя обірвала ворожа куля, коли він брав участь у виконанні завдання в тилу фашистських військ. Комсомолец з Пермі загинув, коли на його груди саяла золота зірка Героя. І там, в його рідному місті одну з найкращих вулиць назвали іменем Дишинського...

Ю. МАТИВОН.

наш громадський кореспондент.

В. о. редактора М. УСПАЛЕНКО.

ТВОЯ ГАЗЕТА МОЛОДИЙ КОМУНАР

ЮНИЙ ДРУЖЕ!

ПЕРЕДПЛАТА НА ТВОЮ ОБЛАСНУ КОМСОМОЛЬСКУ ГАЗЕТУ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ!

До кінця 1975-го року з сторінок «Молодого комунара» ти дізнаєшся, як юнаки та дівчата наближаються до фінішу завершального року дев'ятої п'ятирічки, готуючись гідно зустріти XXV з'їзд КПРС. Актуальні матеріали будуть опубліковані під рубриками «Обмін комсомольських документів», «Звіти і вибори в комсомолі», «Комсомол — сільській школі». І надалі увагу газети привертимуть проблеми відпочинку молоді, підвищення загально-освітнього рівня молоді, участі юнаків і дівчат в спортивно-масовій роботі. Для піонерів і школярів готуються чергові випускні сторінки «Вітрила», «Бій, барабан!», знову вирушає в дорогу експедиція «Слава».

Ми звертаємось до комсомольських активістів шкіл області: завітуйте в новому навчальному році в кожній клас, кожну комсомольську групу, піонерську дружину. Відкрийте юнакам та дівчатам черговий номер «Молодого комунара» і тим, хто не отримував газети в першому півріччі, запропонуйте передплатити на вересень, жовтень, листопад, грудень!

Юний друже! Передплату на обласну молодіжну газету ти можеш оформити в листиноші, в будь-якому відділі зв'язку, в громадських розповсюджувачів преси.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.